

USTAWA
z dnia 12 grudnia 2003 r.

o zmianie ustawy - Kodeks morski, ustawy o pracy na morskich statkach handlowych oraz ustawy o bezpieczeństwie morskim

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2277.

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz.U. Nr 138, poz. 1545 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) uchyla się § 2,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Terenowy organ administracji morskiej, na którego obszarze działania znajduje się port rozpoczęcia podróży, może w uzasadnionych przypadkach zezwolić na wykonywanie przez czas oznaczony stałe go przewozu między portami polskimi przez statek podnoszący banderę państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej.”;

2) w art. 12:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Właściciel nadaje statkowi nazwę i wskazuje port morski jako port macierzysty statku. Nazwa podlega zatwierdzeniu przez dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku, w drodze decyzji administracyjnej, z zastrzeżeniem § 2a.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Nazwa statku morskiego używanego wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych o długości kadłuba do 24 m podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji administracyjnej, przez zarząd związku sportowego, o którym mowa w art. 23 § 3.”;

3) w art. 23 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Statek morski stanowiący polską własność, używany wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości kadłuba do 24 m, podlega obowiązkowi wpisu do polskiego rejestru jachtów prowadzonego przez związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81 poz. 889, Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752 oraz z 2003 r. Nr 203, poz. 1966).”;

4) w art. 26 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia polskiego rejestru jachtów, wzór dokumentu rejestracyjnego i wysokość opłat rejestrowych, z uwzględnieniem odpowiednio przepisów art. 29 ustawy i zasady proporcjonalności opłat.”;

5) w art. 33:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie niezgłoszenia statku lub okoliczności podlegających wpisowi do rejestru okrętowego izba morska może, w drodze postanowienia, nałożyć na obowiązane do zgłoszenia karę grzywny w wysokości od 500 do 10 000 PLN w celu spowodowania zgłoszenia. Grzywny nieuiszczone mogą być umorzone w całości lub części w przypadku dokonania zgłoszenia przez obowiązane.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Na postanowienie o nałożeniu kary grzywny, o której mowa w § 2, przysługuje zażalenie.”;

6) w art. 37 w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W razie niezwrócenia certyfikatu okrętowego stosuje się art. 33 § 2 i § 2a.”;

7) w art. 39 w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Obowiązek ten nie dotyczy statków używanych do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości do 5 m, nieuprawiających żeglugi międzynarodowej.”;

8) w art. 282 uchyla się § 4;

9) w art. 284 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Postanowienie art. 282 § 3 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz.U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) w art. 57 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) minimalny czas wypoczynku nie może być krótszy niż 77 godzin na tydzień oraz 10 godzin na dobę.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1936) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może powierzyć, w drodze rozporządzenia, niektóre zadania organu inspekcyjnego w stosunku do statków sportowych o długości kadłuba do 24 m – związkowi sportowemu, o

którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81 poz. 889, Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752 oraz z 2003 r. Nr 203, poz. 1966), kierując się względami uproszczenia procedur i specjalistycznym charakterem zadań realizowanych przez związki sportowe.”;

2) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 4, opłaty o których mowa w ust. 1, pobiera właściwy związek sportowy i stanowią one dochód tego związku.”.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.